

БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА
ГОНЧАРА Петра Івановича

Громадянство	Громадянин України
Число, місяць і рік народження	30.06.1949
Місце народження	с.Лип'янка Шполянського району Черкаської обл.
Освіта	Повна вища, Київський національний університет культури і мистецтв, спеціальність музейна справа і охорона пам'яток історії і культури, кваліфікація історик музеєзнавець, 2000 Київський державний художній інститут, 1970
Науковий ступінь, вчене звання	Немає
Нагороди, почесні звання	Заслужений діяч мистецтв
Прийняття присяги державного службовця	
Ранг державного службовця	
Загальний стаж роботи	44 роки
Стаж державної служби	
Депутат ради	Не обирався

ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

1972-1993	Технічний виконавець, художник-виконавець, Київський комбінат монументально-декоративного мистецтва
1993-теперішній час	Директор, генеральний директор Національного центру народної культури «Музей Івана Гончара»

Начальник відділу
кадрового забезпечення

М.Спічек

Мотиваційний лист
до подання на конкурс щодо заміщення вакантної посади
Генерального директора НЦНК "Музей Івана Гончара"

Думаю, не буде перебільшенням сказати, що саме в хатньому музеї Івана Гончара я виріс як людина, як митець і як музейник. Мій батько, формуючи протягом 1950-90-х років свою збірку народного мистецтва, доповнену етнографічним архівом і власною творчістю, мав на меті створення універсального музею нового зразка, про який у радянський час можна було тільки мріяти. І цю свою мрію Іван Гончар втілював у життя власними силами – наскільки це було можливо, зібравши й опрацювавши величезний обсяг етнографічного й мистецького матеріалу і постійно виводячи його в люди.

Коли на основі цього зібрання за дорученням Президента України Леоніда Кравчука в 1993 році було створено державний Музей І.М.Гончара, це відкрило нові обрії й можливості для праці. На жаль, Іванові Макаровичу не судилося побачити свій Музей державним. Тоді посаду директора було запропоновано мені.

Я добре знав, що батько не думав ані про свою славу, ані про створення меморіального музею "імені себе". Основною проблемою, на розв'язання якої від самого заснування була спрямована діяльність Музею Івана Гончара, є проблема спадкоємності української традиційної культури.

І.М.Гончар усвідомлював, що в Україні традиційна народна культура, по суті, є й *національною*, оскільки з політичних причин культура професійна в Україні завжди працювала на інші культурні середовища – російське, польське тощо. Спільна традиційна основа зберігає цілісність народу, його морально-етичні засади, забезпечує його повноцінне існування й розвиток.

Тож завдання Музею від самих початків його існування можна було б означити так: **надбання української традиційної культури мають бути доступними для громадськості України, висвітлюватися повно і об'єктивно, віднаходити своє спадкоємне продовження й розвиток в усіх сферах суспільного життя.**

З виходом на державний рівень слід було шукати нових засобів і форм для того, щоб утвердити цю концепцію й донести її до глядача.

Масштабність і відповідальність цього завдання захопила мене. Під впливом обставин я здобув другу вищу освіту як музеєзнавець (за першою освітою я художник-монументаліст). Вдалося зібрати під дахом Музею цікавий колектив ентузіастів, захоплених народним мистецтвом, традиційними технологіями, роботою з людьми. Наші починання по змозі завжди підтримувало керівництво. Вважаю, що разом ми досягли непоганих результатів – і це лише перші кроки у належному напрямку.

Окрема ділянка роботи Музею – заповнення "білих плям" у музейній збірці – насамперед заради можливості якомога повніше проілюструвати обрані експозиційні теми. З цією метою протягом двадцяти трьох років існування Музею в державному статусі наша етнографічна збірка зросла більш ніж удвічі – і сьогодні налічує понад 20 тис. одиниць. Практично всі ці придбання були зроблені не державним коштом – оскільки, на превеликий жаль, фінансування на поповнення колекції та на експедиційну роботу ми чекаємо й досі – і не втрачаємо надії... :)

Наша фондова колекція працює не лише джерелом постійних та змінних експозицій у Музеї та за його межами. Зусиллями співробітників та ентузіастів музейна збірка постійно перебуває у науковому обігу. Сюди приходять майстри, реконструктори, просто зацікавлені люди, які шукають традиційних зразків для своєї творчості. При Музеї вже багато років існують курси під керівництвом головного зберігача Музею п.Юрія Мельничука, на яких сьогодні можна опанувати понад 150 традиційних українських технік народного вишиття. Останніми роками велику увагу приділяємо також фольклору – і роботі з дітьми та молоддю: у нас працює багато студій за різними напрямками, куди можна прийти вчитися в будь-якому віці.

Серед наших досягнень можна згадати також повну комп'ютеризацію фондів – не лише збірки засновника, але й нових надходжень. Це було зроблено без залучення додаткового фінансування та спеціального програмного забезпечення; тим не менше розроблена у нашому Музеї система обліку ефективно працює і відповідає всім сучасним вимогам.

Наша музейна експозиція сформована за тематичними й візуальними принципами, яких немає в жодному музеї України: адже ми від самого початку прагнули доповнювати, а не дублювати вже існуючі державні музеї. Постійно тривають пошуки нових форм подання й цікавих тем для експонування.

Далі у нас на черзі – розширення експозиції й розбудова нових її розділів, поповнення фондів, виставки, конференції, майстер-класи, цикли заходів для дітей, молоді й дорослих, спільні виставки з іншими музеями та окремими митцями, робота "на виїзд", у тому числі за кордон – все те, що нам добре вдається сьогодні, – і, сподіваємося, надалі вдаватиметься ще краще. І особливо ми цінуємо людське, неофіційне спілкування в стихійних середовищах наших співробітників та відвідувачів. Тут генеруються нові ідеї та експедиційні маршрути, відбувається взаємне збагачення майстровим досвідом, формуються кола однодумців...

Потік ідей і завдань сьогодні невичерпний. Сподіваюся, що у нас буде можливість продовжити цю працю – потрібну багатьом людям і, безперечно, ідеологічно важливу для держави.

22.06.2016 р.

2

П.І. ГОНЧАР

Рекомендаційний лист

Музей Івана Гончара за час свого існування під керівництвом Петра Гончара став справжнім національним центром та середовищем для професійного і аматорського (вторинні фольклорні гурти) фольклорного руху, який об'єднав велику кількість людей довкола традиційної народної культури: пісень, танців, інструментальної музики.

Сьогодні десятки фольклорних колективів, молодіжних, дитячих та різновікових, мають можливість не лише збиратись для спільнотворчості у Музеї Івана Гончара, а й переймати традицію в автентичних виконавців, які постійно приїждять до музею, брати участь у майстер-класах, обмінюватись досвідом. За сприяння Петра Гончара ідея передачі фольклорної традиції від покоління до покоління в середовищі музею набула актуальності та значного поширення. У музеї на громадських засадах діють дві Школи традиційного танцю (200 осіб учасників віком від 20 до 80 років), дитяча фольклорна школа "Орелі" (70 осіб віком від 1,5 до 17 років) та більше 10 фольклорних гуртів, ансамблів, (більше 300 осіб віком від 20 до 80 років)

Фольклорна громадськість Києва та України, Всеукраїнська асоціація молодих дослідників фольклору, учасники фольклорних гуртів висловлюють свою вдячність та підтримку Петру Гончару, як існуючому і майбутньому директору Національного центру народної культури "Музей Івана Гончара" і висловлюють сподівання на примноження існуючих здобутків у сфері сучасного фольклорного руху в Україні.

Хор "Гомін" Катерина Александровна (адміністратор) 097-336-22-50
Ансамбль старовинної музики "Хорея козацька" Керівни. КОМПАНИЧЕНКО
050-443-9992 ТАРАС
Гурт "Надобридень" Хай Михайло 067-586-3844
Школа традиційного танцю Ілля Петісов 050-383-1015
Фольклорний ансамбль "Божичі" Світлана Карпенко 097-334-0202
Фольклорний гурт "Рожаниця" Інна Ковтун 095-702-36-18
Фольклорний гурт "Занедбанці" Ярина Дронь 093-417-48-89
Фольклорний гурт "Баламути" Руслан Павлюк 067-5003513
Фольклорний гурт "Гуляйгород" Сергій Постольніков 066-704-7610
Фольклорний гурт "Роксоланія" Наталя Хоменко 096-418-3222
Бурса фольклору Валерій Гладунець 093-639-5804
Дитячий фольклорний гурт "Левеня" Галина Олійник 067-788-2604
Дитячий фольклорний гурт "Орелі" Мирослава Вертюк 067-316-6879
Дитяча трієста музика Сергій Постольніков 066-704-76-10

Музей Івана Токчара - великого
подвигника, збирача і дослідника
нашої духовної спадщини -
став справжнім українським
Центром національної культури,
як він по праву і титулується.

У цьому велика заслуга
іногд генерального директора
Петра Івановича Токчара.

Щом є всі підстави подякувати
йому про продовження цієї доброї
роботи і досягати нових здобутків.

Іван Дзюба,
20 вересня 2016.